

ע"פ 68933/03 - מיס עתאינה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 68933/03 עתאינה נ' מדינת ישראל	תיק חיזוני:
בפני: כבוד הנשיא טל - אב"ד	כבוד השופט בלטמן קדראי
המערער מיס עתאינה	כבוד השופט בורנשטיין
נגד מדינת ישראל	המשיבת

פסק דין

פתח דבר

1. המערעת הורישה, לאחר ניהול הוכחות, בת"פ 42349-02-13 לקלת דבר בrama, לפי סעיף 415 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ובמסירת תצהיר שקר לפי סעיף 239 לחוק העונשין, ונגזרו עליה מאסר על תנאי למשך 6 חודשים לפחות על עבירה בה הורישה במשך 3 שנים וקנס בסך 8,000 ₪.

2. המערעת הואשמה גם בביצוע עבירות על חוק מס ערkJ מוסף, התשל"ו-1975, עבירות לפי פקודת מס הכנסת (נוסח חדש) התשכ"א-1961 ועבירות נוספות לפי חוק העונשין וזאת במסגרת האישום הראשון, אך מאישום זה זוכתה.

3. על פי הנטען בחלק הכללי לכתב האישום, בתקופה הרלוונטית היו הנאשםם 1, מונדר בדייר (להלן: "מוניידר"), הנאשםם 2 - המערעת בעינינו,ומי שהיתה בת זוגתו דאז, והנאשם 3, מוזהר בדייר (להלן: "מוזהר") מנהלים פעילים בנאשםת 4 - חברת TZIKIM אנרגיה בעמ' שעוסקיה בתחום הדלק (להלן: "TZIKIM" או "החברה").

כתב האישום המתוקן הכיל שלושה אישומים.

באישום הראשון נטען כי בתקופה שבין מחצית שנת 2011 לבין תחילת 2013 פעל מונדר בתפקיד רב ביחיד עם המערעת ומוזהר במסגרת החברה לביצוע תכנית עברינית רבת התקף. על פי הנטען, שלושת הנאשםם הונו בצוותא חדא את רשותה המס, התחמקו מתשלומי מס ערkJ מוסף ומה הכנסה באמצעות הכללת חשבונות פיקטיביות של ארבע חברות בסך 190 מיליון ₪ בספרי החברה, כסכום המעמ'ם בגין הינו מעל 26 מיליון ₪.

באישום השני, שהופנה נגד מונדר, המערעת והחברה, נטען כי לאחר שהחלה חקירה של רשות המסים לגבי עבירות אלה, בתזקיקים ובחברות נוספות הקשורות אליה, מהן קיבלת את החשבונות הפיקטיביות, יزم מונדר הוצאת תעוזות

משלוח פיקטיביות לפיהן נ麥ר הדלק, שנרכש לכארה בחשבונות הפיקטיביות, לחברת "דבי אנרגיה בע"מ" (להלן: "דבי") אשר לא שילמה עבורו ונמצאת בחו"ל מעל 100 מיליון ₪ ל慝קיקים. במסגרת קבוניה זו, הגישה תזקיקים, ביוזמת מונדר, בבקשת פירוק של חברת דבי על סמך החוב הנטען והכוֹזב. הבקשה נתמכה בתצהירים שקרים של המערעת ושל גורם בחברת דבי.

4. ערעורה של המערעת הופנה בתחילת הכרעת הדיון, ולחילופין כנגד חומרת העונש, בדgesch על החלטת בית המשפט קמא שלא לסייע את ההליך בעניינה ללא הרשות.

במהלך דיון שהתקיים בפנינו ביום 20.12.2016 חזרה בה המערעת מהערעור כלפי הכרעת הדיון והופנה לשירות המבחן לשם הכנת תסaurus שיתיחס, בין היתר, לסוגיות אי הרשותה.

גזר הדין של בית המשפט קמא

5. המערעת אינה בעלת קויים עבריניים אלא מדובר באשה נורמטיבית, בעלת תוכנות ישרה וח:right;ירות, אשר בקשה לרכוש לעצמה השכלה עצמאות כלכלית. המערעת סיימה את לימודיה האקדמיים בהצלחה ואף הוסמכה וקיבלה רישיון כחוקרת פרטית, תחום בו הchallenge להタルיך ולעסוק לשביעות רצון מעסיקה, שדייבר בפני בית המשפט קמא בשבחה.

6. המערעת המכירה את מונדר במהלך לימודיים והם היו לבני זוג. בשלב מסויים, הציע לה מונדר, שלעברו הפלילי היא הייתה ערוה, להירשם כבעליים ולשמש כמנהל של חברת דלק שתוקם על ידו ואשר הוא ינהל אותה "מACHINE" הקלאים".

7. המערעת לא הייתה ערוה לפעילויות הפליליות בהקשר של החשבונות הפיקטיביות בספרי תזקיקים, נשוא האישום הראשון. עם זאת, כאשר הchallenge החקרה בפרשה ביולי 2012, והיא זומנה לחקירה לגבי החשודות הנוגעות לחשבונות הפיקטיביות בספרי תזקיקים, וכאשר כל ה"נורות האדומות" כבר דלקו, פעלה המערעת בשידולו וביזמתו של מונדר ושיתפה עמו פעולה כל הנדרש לצורך הגשת בבקשת הפירוק של חברת דבי, תוך שהיא חותמתה על תצהירים שקרים, שנכללו עובדות שלא היו בידיעתה או שעמדו בנגדו לידעו לה, מבליל לבדוק את הדברים שעלייהם התימרה להצהיר בפני בית המשפט המחוּז.

בעת מתן התצהירים ידעה המערעת היטב כי לא היו עסקאות עם חברת דבי בתקופות ובנסיבות שננטעו בנסיבות המשלוח הפיקטיביות שהוצגו בבית המשפט, וכי לא יתכן שدبיה הייתה חיבת סכומים עצומים כאלה ל揆יקים ושתזקיקים סיפקה לה דלק בכמותות אדירות כאלה מבלי לקבל תמורה. חרף זאת, הצהירה המTHONחתה על Amitot העסקאות ועל גובה החוב הנטען של דבי כנכון. המערעת הצהירה בתצהיר נוסף כי בתוכנת הנה"ח המTHONחתה של תזקיקים לא ניתן להפיק תעוזות משלוח הנושאות תארכים רטרואקטיביים, ללא כל בדיקה עם רוח' החברה ומול התוכנה עצמה, אותה הkirah מעובודה, אם ניתן לעשות כן אם לאו, כאשר אולי הייתה מפנה שאלת בណזון לו"ח החברה, שהנפיק את תעוזות המשלוח בבקשת מונדר, הייתה נוענית, שתעוזות אלה אمنם הונפקו בדיעבד ונרשמו עליה תארכים רטרואקטיביים.

8. המערעת נכלה, בהשפעתו ושידולו של מונדר, בהצהרות שקרים, בIODUA את מטרת הגשתן ואת הפעולות הבליית חוקית עליה נועדו הן לכיסות, אך לא מנעה משיתוף פעולה עמו בכך כשלונה המוסרי החמור, בפרט נוכח הייתה חוקרת פרטית בעלת השכלה אקדמית, המודעת לחומרתה של הצהרה שקרים בפני בית המשפט בהליך

9. העבירות שביצעה המערערת פגעו בערכיהם החברתיים של תקינות הליכי המשפט וסייעו להטיעית בית המשפט ולניהול הילך משפט פיקטיבי, שנועד לשבש את חוקת רשות המסים ולהעלם את תוכאות הפעולות החשבונאיות הפיקטיביות שנוהלה בתזקיקים.

10. מתחם הענישה בין עבירות אלה, בהתאם למידניות הענישה הנוגעת, נע בין מאסר על תנאי לבן מאסר בפועל של שנה.

11. חרף קיומן של נסיבות לקולא בעניינה של המערערת המתבטאות בעברה הנקי, אישיותה הנורמטיבית, הייתה העבירות כישלון חד פעמי בהשפעתו ושידלו של מונדר, הנאשם הדומיננטי, והעובדת שנאלצה לנחל משפט ממושך לגבי האישום הראשון ממנו זוכתה זיכוי מלא - לא ניתן, מבחינה ציבורית וערכית, לסימן את הילך בעניינה ללא הרשעה, נוכח הקשר ההדוק בין הכשלון המסור בעבירות לבין עסקה של המערערת כחוקרת פרטית.

nochח החלטת בית המשפט كما לפיה הרשות המערערת תותר על כנה, לא מצא הוא לנכון לבקש תסוקיר בעניינה.

12. נטילת האחריות על ידי המערערת, במהלך עדותה בפניו, לא הייתה מלאה והוא ניסתה לצמצם ולהמעיט ממודעתה למצגים השקרים שבתקופתיה.

13. לעניין גזרת עונשה של המערערת בטור המתחם, ציין בית משפט كما לקולא כי להרשעה תהינה תוכאות קשות ביחס לעסוקה המקורי, שהרי המערערת הושעתה מעבודתה כחוקרת מאז הגשת כתוב האישום, ולהרשעה אף נודעת השפעה ביחס למעמדה האישי כרואה מגזר העברי.

לקולא יש להתחשב בכך כי הגנתה של המערערת נוהלה תחת לחץ של הנאים האחרים ובני משפחתם, במישרין או בעקיפין, כאשר ברור שהמערערת, ששיתפה פעולה עם החוקרים במידה רבה, לא הייתה חופשיה להעיד כראות עיניה ולספר את כל הידוע לה מחשש מתוגביהם הנקומי, יתכן בסבירות גבוהה, שההילך בעניינה היה מסתיים תוך זמן קצר, ותוך נטילת אחריות למעשה, אלמלא היה כרוך בנאים האחרים, ובמונדר בפרט.

לאור כל האמור, החלטת בית המשפט كما לגזר על המערערת עונש ברף התחthon של המתחם.

טענות המערערת

14. מדובר בעבירה ראשונה ויחידה של המערערת, ששודלה לביצועה, מבלתי שצמיחה לה טובת הנאה ממשית כתוצאה מהך. בית המשפט كما קבע כי המערערת למעשה שמשה כמעין פקידה בחברה.

הפגיעה בגין מעשי המערערת היא משנה ביחס לעבירות בהן הורשו הנאים המרכזיים. אמן הפרשיה הכללת היא חמורה, אך מעורבות המערערת בה היא משנה.

הסבירות שהמערערת תעביר עבירה דומה נמוכה ביותר, שכן ביצוע העבירה אינו משקף דפוס של התנהגות קרונית. המערערת זוכתה מעיקר העבירות בהן הואשמה.

15. יש לתת משקל יתר לנזק שייגרם למערערת בגין הרשעתה ולהוראות על ביטולה.

הרשעה תגרום לנזק מוחשי למערערת, שיתבטא באובדן פרנסתה, בשל חוסר היכולת לחדש את רישיונה ולבסוק בתחום אותו היא למדה והכשירה עצמה.

المعרערת פנתה מאז גזר הדין בבקשתה לחידוש רישיונה לשם עיסוק כחוקרת פרטית, אך רישיונה לא חדש והוא ממתינה להחלטת הגורם המוסמך לאור הרשעתה.

16. בית המשפט קמא לא נתן משקל מספק לעדות האופי שניתנה מפי מעסיקה של המערערת, בעל משרדCHKירות, שהעיד על היכרותו עם המערערת, אשר התאמנה תחת הדרכתו והמשיכה לעבוד אצלן כחוקרת מורשת עד התלית רישיונה שלא חדש בשל החקירה נשוא תיק זה. לאחר החקירה המשיכה המערערת להיות מועסקת בתפקידים טכניים במשרד. המעסיק העיד טובות על המערערת וצין שהיא בחורה אמונה, ישרה מאוד, שביצעה עבודות הדורשות אמינות וירושר במאות תיקים ועמדת בכל המטלות בצורה הטובה ביותר.

المعרערת אינה עובדת, מאחר שבנסיבות האמורות לא היה לו די עבודה טכנית לספק לה במשרדיו.

17. תסוקיר המבחן חיובי ושירות המבחן המליץ על ביטול הרשעה.

תגבות המשיבה

18. בנסיבות העניין לא נפלה כל טעות קייזונית בגזר הדין של בית המשפט קמא ואין מקום להתערבותה של ערצת הערעור. לא ניתן לומר כי בית המשפט קמא התעלם משיקול רלוונטי כלשהו.

19. בית המשפט קמא ניתח את התנוגות המערערת וקבע כי היא כולה כישלון מוסרי עמוק, ובבואה לשקל את סוגיות אי הרשעה, קבע כי חרף כל הנסיבות לקולא, לא ניתן במקרה זה לוווטר על הרשעתה.

20. המערערת הורשעה במתן תצהירים כוזבים ובמרמה כלפי בית המשפט המחויז בתיק פירוק. לא ראוי לאפשר, למי שהורשע בנסיבות כאלה להתפרנס מעבודה שכרכוה במתן עדות בבית המשפט.

21. בית המשפט קמא קבע כי המערערת הייתה מודעת לנסיבות הכנת התצהירים, קרי ידעה היטב מה所说 בתצהירים הוא שקרני.

22. אמנם המערערת זוכתה מחלוקת הארי של כתב האישום, אלא שההתיחסות בשיקול זה התבטאה בהשתתפות עונש מכך מאד ביחס לנאים האחרים בפרשיה.

23. בכל פסקי דין עליהם התבessa ההגנה, לא בוטלה בסופו של דבר הרשות הנאים אלא הוטל עליהם מאסר על תנאי.

24. לא מדובר במיל שנטלה אחריות מימה הראשון, שכן המערערת החליטה לנצל את ההליך ואף הגישה ערעור על הכרעת הדין, כאשר הקושי בליך אחריות אף צוין בתסוקירם שהגיש בעניינה שירות המבחן.

25. תסוקיר שירות המבחן הוא בגדיר המלצה בלבד ואין הצדקה לבטל את הרשות המערערת רק בהתבסס על

דין והכרעה

26. סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 מקנה לבית המשפט שהרשיע נאשם סמכות לבטל את הרשותו ולהטיל עליו צו מבנן או צו שירוט לתועלת הציבור ללא הרשעה. עם זאת, הכל הוא כי מעת שנקבע כי הנאשם ביצע את העבירה, יש להרשיעו, ורק במקרים חריגים וווצאי דופן ניתן לסיים את ההליך ללא הרשעה מכוח סעיף 192א הנ"ל.

לענין האפשרות להימנע מהרשעה, יפים דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.2007):

"המשפט מניח, כי בנסיבות החיים האנושיים על תהפוכותיהם, בהשתקפותם בהליך הפלילי, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלטת העקרון העונשי הרחב, המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים מיוחדים וווצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת פגיעה של ההרשעה הפלילית בגין האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי, נתון בידי בית המשפט הכח להחליט כי, חרף אשמו של הנאשם, הוא לא יורשע בדיון".

27. בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע כי על מנת שיחול החרג של הימנע מהרשעה, צריכים להתקיים שני תנאים מצטברים: האחד, נסיבות העבירה מאפשרות להימנע מהרשעה מבלתי פגוע בשיקולי עונשה אחרים; השני, הרשעה פגעה באופן חמוץ בשיקום הנאשם.

עמד על כך בית המשפט העליון בע"פ 11476/04 **מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ** (14.4.2010):

"בהתקיים אחריות פלילתית, סטייה מוחבת הרשעה ועונשה היא, על כן, עניין חריג ביותר. ניתן לנ��וט בה אף במצבים נדירים שבהם, באיזו שבן הצורך במימוש האינטרס הציבורי באכיפה מלאה של הדין, בין המשקל הראויש לסתן לנסיבות האינדיבידואליות של הנאשם, גובר בבירור האינטרס האחרון. כאשר מתקיים חוסר איזון נוקב בין העניין שיש לציבור באכיפת הדין, לבין עצמת הפגיעה העוללה להיגרם בגין הרשותו ועונשתו, עשוי בית המשפט להשתמש בכלי הנדר הנתן בידו ולהימנע מהרשעת הנאשם (ע"פ 2083/96 כתוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קלין, פסקה 76** ואילך (4.9.2007))."

28. בנסיבות עניינו, בכל הנוגע לעיסוקה של המערערת כחוקרת פרטית, ניכר כי מדובר בפגיעה ממשית.

המעערערת צינה כי עקב הרשותה רישונה לא חדש, וכן, למקרא תנאי הקשרות לעיסוק בחקירות פרטיות על פי סעיף 4 לחוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, תשל"ב-1972 ניכר כי עבר פלילי בהחלט עשייה להונאה הרישוי.

29. אלא שאל מול הפגיעה האפשרית הטמונה בהורתה הרשות המערערת על כנה, הן בגין התעסוקתי וגם בגין החברתי והאישי, יש לשקול אף את האינטרס הציבורי באכיפת הדין.

30. בית המשפט קמא קבע בצדך שקיים קשר הדוק בין הכשלון המוסרי בעבירות בגין הורשעת המערערת, לבין עיסוקה של המערערת בחוקרת פרטית, בהדגשו ש"מיסרת עדויות בפני בית המשפט הוא לחם חוקה, ולעדויות שהיא מוסרת כחוקרת עשויה להיות השלה גורלית על ענייניהם האישיים או הכספיים של אחרים, שבענינם היא מעידה" (עמ' 39 לגזר הדין של בית המשפט קמא).

בנסיבות העניין לא ניתן להקל ראש בעבירות אותן ביצעה המערערת.

בית המשפט קמא לא קיבל את טענת המערערת לפיה היא לא קראה ולא ידעה על מה חתמה בתצהיר שהוגש לתמיכה בבקשת פירוק ונכללו בו עובדות כוזבות, אשר על פי בית המשפט קמא "במקרה הטוב, לא היו כלל בידיעה האישית, ובמקרה הרע - ידוע כי הן שקריות" (עמ' 83 להכרעת הדין של בית משפט קמא מיום 6.10.2015).

כפי שצין בית המשפט קמא בגזר דיןו, במעשה האמורים פגעה המערערת בתקינות הלicy המשפט, סיעוד להטיעית בית המשפט שדן בתיק הפרוק ותרמה לניהול הליך משפטי פיקטיבי, שנועד לשבש את חקירת רשות המיסים.

31. בתסקיר שירות המבחן מיום 2.3.2017, שהוגש לעיונו במסגרת ערעור זה, נכללה התייחסות למודעות המערערת ולרקע לביצוע העבירות בגין הורשעת נכתב כי המערערת:

**"מודעת לתפקיד ואחריותה כבעל חברה, אף התعلמה מכשלים שזיהתה
ונמנעה מפעול כנדרש, על רקע קשייה לאכזב ולהזות מצוקה רגשית השותף
שליה לעבירה, אותו זיהתה כדמות קרובה ומשמעותית באותה העת".**

באוטו תסקיר, המליץ שירות המבחן על השתלבות המערערת בהליך טיפולן קבוצתי בתחום עבירות מרמה והונאה וביקש להמתין עם גיבוש המלצתו באשר לאפשרות ההימנעות מהרשעה.

בתסקיר משלים מיום 8.6.2017 ציין שירות המבחן כי המערערת החלה רק לאחרונה את השתתפותה בקבוצה טיפולית לעוברי חוק בתחום עבירות המרמה והונאה, ולפיך התקבשה ארכה נוספת בת כ-4 חודשים לשם גיבוש המלצתו.

בסופה של יום, במסגרת תסקיר נוסף מיום 17.10.2017, לאחר שצין כי המערערת משתתפת באופן רציף ועקבי בקבוצה וכן כי היא מקשיבה לתוכנים באופן אקטיבי ויכולת להפיק תועלת מהמשך טיפול בקבוצה "יעודית בתחום עבירות המרמה, גיבש שירות המבחן את המלצתו.

**שירות המבחן התלבט רבות לאור העובדה שההורשת המערערת פגע בעיסוקה
בחוקרת, אך מדובר בתחום שיש לו קשר ישיר לעבירות מתחום המרמה. לדעת
שירות המבחן, נראה כי עצם קיומו של ההליך הפלילי הנוכחי והשלכותיו על
המעערערת, מבחינה תעסוקתית וחברתית, עשוי להוות גורם מרתיע להישנות
התנהגות עוברת חוק דומה. בנוסף, המערערת שינתה את תודעה**

ומודעתה לכשלים בהתנהgota, מעצם קבלת הכרעת הדין, והשתתפותה בהליך טיפולי ייעודי, עשויי לצמצם את הפערים המתוארים באישיותו ולהפחית את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.

שירות המבחן המלאץ למרות חומרת העבירה, לבטל את הרשות המערערת ולהעמידה במבחן ממשך שנה וחצי, במהלך תמשיך את השתתפותה בקבוצה הטיפולית בתחום עבירות המרמה והונאה.

32. הנה כי כן, לא בנקול המלאץ שירות המבחן על ביטול הרשותה בדיון של המערערת. אף שירות המבחן היה עր לקשר ישיר שבין עבירות המרמה בהן הורשעה לבין תחום עיסוקה, וכן היה מודע לחומרה הרבה הטמונה בעצם העבירות שביצעה.

33. אף אנו הבאנו בחשבון את הנسبות המקרים אשר ראוי להתחשב בהן בעניינה של המערערת בהן גילה, מצבה המשפחתית והאישית, הישגיה בפניו המקצועי, עברה הפלילי הנקי, זכויות מחלה מהאישומים נגדה ונטילת האחריות מצדיה במסגרת הערעור.

אלא שלמעשה גזר דין של בית המשפט קמא עולה כי שיקולים אלה הובאו בחשבון על ידו, והוא בסיס להחלטתו לפיה עונשה של המערערת יגזר ברף התקTHON של המתחם שקבע, שאף בו לא מצאנו כל הצדקה לההערב. בית המשפט קמא גזר על המערערת מסר על תנאי, ובכך נמנע למעשה מלהמצות עמה את הדין.

34. במסגרת הערעור אמ衲 נטלה המערערת אחריות על מעשה בכר שחוורה בה מעורורה על הכרעת הדין, אלא שלדיננו אין די בכר כדי להצדיק הקלה עונשת נוספת נוספת בדמות ביטול הרשותה.

35. אמ衲 הסכמנו לקבל את עמדת שירות המבחן בעניינה של המערערת, אלא שזאת מבלי לטעת בה תקווות, שהרי, כמובן, תסקרו שירות המבחן הינו בוגדר המלצה גרידא ואילו תפקידי של השופט הוא ביצוע אייזון בין המלצה לבין שיקולים אחרים, העומדים בבסיסו של רצינול הענישה הפלילית (ע"פ 4383/07 **ג'די אבו פנה נ' מדינת ישראל** (25.9.2007)).

בסוף יום, בבואהו להציג את נסיבותה האינדיבידואליות של המערערת למול השיקולים התומכים בקידום מטרות הרעתה, הגמול והגנה על הציבור, ובהתחשב בקשר ההדוק בין העבירות אותן ביצעה לעיסוקה, אנו סבורים כי אכן בית המשפט קמא וכי ראוי בנסיבות העניין להותר את ההורשה על כנה.

בכל תוצאה אחרת, יהיה כדי להבהיר מסר שאינו ראוי לפיו ניתן בנסיבות מסוימות להבליג על עבירות כגון אלו בהן ההורשה המערערת, חרף חומרתן והנזקים שעולמים להיגרם בעטיין. בכך תיננת עדיפות להיבט האינדיבידואלי על חשבן אינטרס הציבור בכללו, לרבות ציבור לכוחות הפטנציאליים של מי שימוש כחוקר פרטי ואמור לחוב חובת אמון מיוחדת ולשמור על כליל אתיקה המתחייבים מאופיו של עיסוק זה.

ופים לעניין זה דברי בית המשפט קמא בעמ' 39 לגזר הדין:

"ביטול ההורשה כמווהו כהעברת מסר לכל אנשי המקצוע המעדים בפני בת"

המשפט לערכאותיהם, ולציבור החוקרים הפרטיים בפרט, כי מסירת תצהירים כזובים ביודען הינה עבירה "נשלחת" שבית המשפט יעלים עיננו ממנה, ולמסר זהה לא ניתן להסכים".

36. לא מצאנו בפסקין דין אליהם הפניה המערערת כדי לתרום בטעותיה, שהרימעט מקרה אחד בו מדובר היה בהימנעות מהרשעה של קטיין, בכל פסקין דין שהוצעו על ידה הוטלו על נאשימים עונשים מקלים, לרבות מסר מותנה, שם שהוטל עליה.

37. לאור כל האמור, אין מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט קמא לפיה אין זה ראוי בנסיבות העניין לסיים את ההליך בעניינה של המערערת ללא הרשות.

38. הערעור נדחה.

ניתן היום, ח' טבת תשע"ח, 26 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.

שמעאל בורנשטיין, שופט
דפנה בלטמן קדראי,
שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד